

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200936
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4015200936.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: O. U., nar. XX. P. XXXX, M. XXX/X, R., právne zastúpený: JUDr. Gabriel Turza, advokát, so sídlom v Želiezovciach, Schubertova 12, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom v Nitre, Piesková 32, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 03. septembra 2015, č. KRPZ-NR-KDI-74/2015-SK, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. júna 2016, č. k. 11S 208/2015-52, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 8. júna 2016, č. k. 11S 208/2015-52 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 8. júna 2016, č. k. 11S 208/2015-52 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 03. septembra 2015, č. KRPZ-NR-KDI-74/2015-SK (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát (ďalej len „žalovaný správny orgán“) odvolanie účastníka konania (žalobcu) zamietlo a potvrdilo rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, z 01. júla 2015, č. ORPZ-LV-ODI2-181/2015-P (ďalej len rozhodnutie „prvoinštančného správneho orgánu“), ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Leviciach, Okresný dopravný inšpektorát (ďalej len „prvoinštančný správny orgán“) rozhodlo, že žalobca bol vinný zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), za čo sa mu podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. d) Zákona o priestupkoch s poukazom na ustanovenie § 87 ods. 4 Zákona o priestupkoch s poukazom na ustanovenie § 87 ods. 4 Zákona o priestupkoch uložila sankcia pokuta vo výške 100,-eur (slovom: jednosta eur). Krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal, že pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného vychádzal výlučne z obsahu podanej žaloby, v ktorej žalobca namietal predovšetkým to, že pri kontrole policajnej hliadke riadnymi dokladmi preukázal výnimku na použitie cesty III. triedy na jazdu s nákladným vozidlom, ktorého hmotnosť presahuje 12 000 kg. Tvrdil, že vlastníkom vozidla a jeho zamestnávateľ, t. j. spoločnosť AX STAVAS, s.r.o. má na Schubertovej ulici prevádzku, ku ktorej je prístup len po ceste III. triedy, ktorú teda ako vodič vozidla patriaceho tejto spoločnosti oprávnené použil na jazdu s nákladným motorovým vozidlom s hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg, čo predloženým dokladom i preukázal. Bol toho názoru, že správne orgány nezistili riadne skutkový stav veci, keď nevzali do úvahy zákonnú výnimku podľa ust. § 39 ods. 4 písm. a), b) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a vec nesprávne právne posúdili.

Ďalej krajský súd uviedol, že z predloženého administratívneho spisu vyplývalo, že zamestnávateľ žalobcu, t. j. spoločnosť AX STAVAS, s.r.o. má prevádzku na ceste č. 51033, čo je cesta III. triedy, teda cesta miestneho významu. Na ceste III. triedy je zákonom zakázaná jazda nákladným motorovým vozidlám s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg alebo jazdným súpravám s najväčšou prípustnou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg s výnimkami ustanovenými v ust. § 39 ods. 4, písm. a/ až d/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na cestu III. triedy č. 51033, na ktorej sa nachádzala i prevádzka spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. bol možný prístup po ceste III. triedy č. 5101 od obce Zbrojníky a po ceste I. triedy č. 1/76 od Želiezoviec, ktorá má význam najmä pre medzinárodnú a celoštátnu dopravu.

Ďalej krajský súd uviedol, že žalobca dňa 06.03.2015 po ceste III. triedy č. 5101 v obci Zbrojníky prechádzal do prevádzky (resp. z prevádzky) svojho zamestnávateľa na ceste III. triedy č. 51033 v smere od (resp. do) Zvolena. Krajský súd upozornil, že na jazdu žalobcu v uvedený deň po ceste III. triedy č. 5101 nemožno aplikovať ani ust. § 39 ods. 4 písm. b/ až d/ tohto zákona. Jednou z podmienok aplikácie ust. § 39 ods. 4 písm. a/ až d/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na jazdu nákladných motorových vozidiel s hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg po ceste III. triedy (teda podmienkou výnimky zo zákazu jazdy týchto vozidiel na ceste III. triedy) je skutočnosť, že na túto cestu je prístup len po ceste III. triedy. Uvádza, že z mapky ciest nachádzajúcej sa v administratívnom spise, ktorú predložil žalobca bolo nepochybné, že na cestu III. triedy č. 51033 je prístup priamo z cesty I. triedy č. 76 od obce Želiezovce a túto cestu mal žalobca zvoliť pre jazdu do prevádzky, resp. z prevádzky svojho zamestnávateľa nachádzajúcej sa na ceste III. triedy č. 51033.

Podľa krajského súdu nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že výnimka zo zákazu jazdy nákladných motorových vozidiel s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg alebo jazdným súpravám s najväčšou prípustnou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg po ceste III. triedy sa vzťahuje na vozidlá spoločnosti AX STAVAS, s.r.o., ale výlučne len v prípade jazdy po ceste III. triedy č. 51033, nakoľko na tejto ceste má spoločnosť prevádzku. Táto výnimka však nemôže platiť pri jazde po ceste III. triedy č. 5101 v obci Zbrojníky, ktorá prechádza do cesty III. triedy č. 51033, nakoľko na túto cestu sa možno dostať i z cesty I. triedy č. 76, ktorú mal žalobca použiť pri jazde do prevádzky, resp. z prevádzky svojho zamestnávateľa na Schubertovej ulici (cesta III. triedy č. 51033).

Ďalej krajský súd uviedol, že námietka žalobcu, kde poukazoval na potvrdenie zo dňa 29.01.2015, jednalo sa o potvrdenie vystavené jeho zamestnávateľom, teda spoločnosťou AX STAVAS, s.r.o., ktoré bolo pod bodom 1/ opatrené pečiatkou Mesta Želiezovce a nečitateľným podpisom a pod bodom 2/ bolo opatrené pečiatkou Regionálnej správy a údržby ciest Nitra a.s., stredisko 2, Levice a nečitateľným podpisom. V predmetnom potvrdení sa okrem iného uvádzalo, že je vydané „za účelom hodnoverného preukázania použitia vozidla s celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 ton na účely uvedené v § 4. bod a/ a bod b/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinný od 01.01.2014 a že prevádzka spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. má sídlo v Želiezovciach na ulici Schubertovej 46, kde vykonáva výrobnú, ako aj obchodnú činnosť. Krajský súd vyzdvihoval, že pokiaľ bolo v tomto potvrdení uvedené „§ 4 bod a/ a bod b/“, došlo zrejme k omylu pri vyhotovení potvrdenia a

správne malo byť uvedené ust. § 39 ods. 4, písm. a/, b/ zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predmetné potvrdenie (ani v prípade, ak by nedošlo k uvedenému omylu) však nie je dokladom, ktorý by žalobcu ako zamestnanca spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. oprávňovalo používať na jazdu do prevádzky tejto spoločnosti cestu III. triedy č. 5101. Regionálna správa a údržba ciest Nitra a.s., stredisko 2, Levice pod bodom 2/ tohto potvrdenia uviedla, že k objektu (teda k prevádzke spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. na ulici Schubertovej 46 v Želiezovciach) je prístup len po ceste III. triedy. Toto zodpovedalo skutočnosti a nebolo v priebehu správneho konania ani sporné, nakoľko i z mapky ciest nachádzajúcej sa v administratívnom spise žalovaného bolo zrejmé, že prevádzka spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. sa skutočne nachádza na ceste č. 51033, čo je cesta III. triedy, a teda k prevádzke sa skutočne možno dostať len po ceste III. triedy, nie však po ceste č. 5101 cez obec Zbrojníky, ale po ceste III. triedy č. 51033 po predchádzajúcom odbočení z cesty I. triedy č. 76 v smere od Želiezoviec, ktorú mal žalobca použiť pri jazde do prevádzky, resp. z prevádzky svojho zamestnávateľa na ceste III. triedy č. 51033.

Krajský súd ďalej k veci považoval za potrebné uviesť, že bolo irelevantné poukazovanie žalobcu na ekonomické hľadisko, nakoľko ust. § 39 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je formulované celkom jednoznačne, pokiaľ ide o výnimky, tak medzi nimi ekonomické hľadisko uvedené nie je. Ďalej udával, že žalobca argumentoval tým, že ním zvolená cesta vykonávaná v prospech jeho zamestnávateľa je najkratšia v rámci prepravy v smere na Zvolen. Takúto argumentáciu žalobcu krajský súd (rovnako ako správne orgány) nemohol prijať, nakoľko skrátenie cesty, úspora času, príp. i pohonných hmôt nie je dôvodom na nerešpektovanie zákazu jazdy nákladným motorovým vozidlám s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg alebo jazdným súpravám s najväčšou prípustnou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg po ceste III triedy.

Pokiaľ išlo o námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý mal spočívať v tom, že nebol vypočítaný zástupca spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. ako prevádzkovateľ vozidla, s ktorým žalobca dňa 06.03.2015 jazdil po ceste III. triedy č. 5101, Krajský súd v Nitre uviedol, že žalobca takúto námietku v priebehu správneho konania nevzniesol a spoločnosť AX STAVAS, s.r.o. nebola ani účastníkom tohto (priestupkového) konania, pričom pokiaľ ide o okruh účastníkov priestupkového konania, tento je jednoznačne určený v ust. § 72 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Krajský súd bol toho názoru, že vykonanie tohto úkonu by bolo vzhľadom na vyššie uvedené a zistené skutočnosti nadbytočné a nehospodárne. Ďalej podotkol, že žalobca ako vodič zamestnaný v uvedenej spoločnosti a vykonávajúci prepravu pre túto spoločnosť je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a teda i pravidlo vyplývajúce z ust. § 39 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o tom, že na ceste III. triedy je zakázaná jazda nákladným motorovým vozidlám s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg alebo jazdným súpravám s najväčšou prípustnou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg, pričom výnimku z tohto pravidla bol povinný preukázať vodič motorového vozidla. Žalobca takúto výnimku na použitie cesty III. triedy č. 5101 nepreukázal a na použitie tejto cesty ho neoprávňovalo ani ním predložené potvrdenie zo dňa 29.01.2015, s ktorým sa žalovaný vo svojom žalobou napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal. Krajský súd podotýkal, že nie je potom dôvodná ani námietka žalobcu vznesená v podaní zo dňa 11.04.2016 (po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie, príp. rozšírenie dôvodov žaloby) týkajúca sa nevyhodnotenia listinných dôkazov preukazujúcich zákonnosť použitia cesty III. triedy žalobcom. Taktiež podľa názoru krajského súdu nebolo dôvodné ani poukazovanie žalobcu (opätovne v podaní zo dňa 11.04.2016, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby, príp. rozšírenie jej dôvodov) na to, že od spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. dostal potrebné doklady na jazdu po najbližšej ceste III. triedy zo strediska nakládky. Žalobca tieto doklady súdu nepredložil, ale ani ich prípadná existencia nezabavuje žalobcu ako vodiča motorového vozidla zodpovednosti za dopravný priestupok, ktorého sa dopustil tým, že ako vodič vozidla značky MAN s ev. č. A. s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou vozidla prevyšujúcou 12 000 kg vošiel na pozemnú komunikáciu - cestu III. triedy č. 5101, na ktorej je jazda takéhoto vozidla zakázaná a na tejto ceste sa na predmetné

vozidlo nevzťahuje ani výnimka, pretože táto sa vzťahuje len na vozidlá zamestnávateľa žalobcu na použitie cesty III. triedy č. 51033.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového a právneho stavu veci, krajský súd procesným postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zamietol žalobu ako nedôvodnú.

O trovách konania krajský súd rozhodol v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný, nepriznal právo na náhradu trov konania.

Žalobca podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 8. júna 2016, č. k. 11S/208/2015-52 odvolanie (ďalej len „podané odvolanie“ a „odvolanie žalobcu“), v ktorom sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) žalobe žalobcu zo dňa 23.11.2015 vyhovel.

V podanom odvolaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav. Uvádzal, že nemožno mať žiadne pochybnosti o tom, že výnimka zo zákazu jazdy nákladných motorových vozidiel s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg po ceste III. triedy sa vzťahovala na vozidlá spoločnosti AX STAVAS, s.r.o., pretože spoločnosť má pri ceste III. triedy svoju prevádzku. Žalobca riadil dňa 06.03.2015 nákladné vozidlo MAN ev. č.: A. na základe pokynu svojho zamestnávateľa po ceste III. triedy č. 51033 a 5101, ktorá je pokračovaním cesty 51033 do miesta vykládky Zvolen. Udáva, že sa jedná o použitie najkratšej cesty zo strediska nakládky spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. do Zvolena.

Vo svojom odvolaní žalobca ďalej uviedol, že prvostupňový súd použil na možnosť použitia výnimky pre vozidlá spoločnosti AX STAVAS, s.r.o., na ktoré sa výnimka § 39 ods. 4 písm. b) zák. č. 8/2009 Z. z. vzťahuje, „rozširujúci výklad“ zákona, keď presne uviedol, na ktoré cesty III. triedy sa výnimka vzťahuje. Podľa žalobcu zo znenia zákona § 39 ods. 4 písm. b) je určená výnimka používania ciest III. triedy pre vodičov a prevádzkovateľov všetkých nákladných motorových vozidiel a jazdných súprav, ktorých vodiči, prípadne prevádzkovatelia majú na ceste III. triedy alebo na mieste, ku ktorému je prístup len po ceste III. triedy sídlo, garáž alebo prevádzku. Výzdvihoval, že zákon nešpecifikuje určenú výnimku žiadnou inou podmienkou, a preto použitie cesty III. triedy žalobcom dňa 06.03.2015 bolo v súlade so zákonom, pretože vodič v zmysle § 39 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z. z. na výzvu policajta hodnoverným spôsobom preukázal použitie vozidla na účely uvedené v odsekoch 3 až 5 § 39 zák. č. 8/2009 Z. z. Poukazoval, že výklad správneho orgánu aj prvostupňového súdu o možnom použití výnimky podľa § 39 ods. 4 písm. a-d nie je v súlade s dôvodovou správou zákona č. 8/2009 Z. z., v zmysle ktorej zákon č. 8/2009 Z. z. nemôže mať negatívny dopad na podnikateľské prostredie, ktoré je aplikáciou zákona dotknuté. Prvostupňový súd pri právnom posudzovaní uvedeného ustanovenia nevychádzal pri výklade zákona z „ducha zákona“, tak ako to mal na mysli zákonodarca pri schvaľovaní zákona a zároveň zo všeobecnej výnimky zákona urobil špecifickú nutnosť použitia konkrétne určenej cesty, čo zákon vo svojom znení neumožňuje.

V závere svojho odvolania žalobca uvádzal, že spoločnosť AX STAVAS, s.r.o., ktorá má prevádzkareň na ceste III. triedy je oprávnená použiť cestu III. triedy na prístup do svojej prevádzkarne a zákon nepredpokladá žiadne ďalšie podmienky na použitie cesty III. triedy ("najbližšia cesta" od...) ako to vyložil prvostupňový súd.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný listom z 26. augusta 2016, v ktorom zastával stanovisko, že konanie a rozhodovanie v predmetnej veci bolo vecne správne, zákonné a preto navrhol, aby odvolací súd dospel k záveru, že konanie vo veci č. KRPZ-NR-KDI-74/2015-SK je v súlade so zákonom. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 240 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov žalobu rozsudkom zamietol.

Žalovaný sa vyjadril, že žalobca neuviedol žiadne nové skutočnosti a námietky, ale len opakovane

poukazoval na výklad správneho orgánu aj prvostupňového súdu o možnom použití výnimky podľa ustanovenia § 39 ods. 4 písm. a) až d) nie je v súlade s dôvodovou správou zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov žalovaný udával, že sa k veci podrobne písomne vyjadril k podanej žalobe žalobcom pod č. KRPZ-NR-KDI-74/2015-SK dňa 15.02.2016, ku ktorému priložil aj ako prílohu 2 x na vec sa vzťahujúci spisový materiál.

Žalovaný vo svojom vyjadrení poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 11S/208/2015-52 zo dňa 08.06.2016, v ktorom krajský súd uviedol, že predmetné potvrdenie nie je dokladom, ktorý by žalobcu ako zamestnanca spoločnosti AX STAVAS, s.r.o. oprávňovalo používať na jazdu do prevádzky tejto spoločnosti cestu III. triedy č. 5101, nakoľko žalobca mohol použiť pri jazde do prevádzky, resp. z prevádzky svojho zamestnávateľa cestu I. triedy č. 76. Plne sa stotožňoval s názorom krajského súdu, podľa ktorého je irelevantné poukazovanie žalobcu na ekonomické hľadisko, nakoľko ustanovenie § 39 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je formulované celkom jednoznačne, pokiaľ ide o výnimky zo zákazu jazdy nákladným motorovým vozidlám s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg alebo jazdným súpravám s najväčšou prípustnou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg, medzi ktorými nie je ekonomické hľadisko uvedené.

Vo svojom vyjadrení žalobca konštatoval, že výrok prvostupňového rozhodnutia bol dôvodný, nebolo zistené žiadne procesné pochybenie v konaní správneho orgánu, sankcia bola uložená v zmysle zákona vzhľadom ku konaniu žalobcu v opodstatnenom rozsahu.

V závere žalovaný uviedol, že správny orgán postupoval v zmysle základných pravidiel správneho konania medzi ktoré okrem iných patrí aj zákonnosť. So skutkovými a právnymi závermi správnych orgánov sa Krajský súd v Nitre plne stotožnil.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, § 250ja ods. 2 OSP) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky t. j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu.

Podľa § 250i ods. 3 OSP na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že predmetom súdneho preskúmacieho konania je rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-74/2015-SK zo dňa 03.

septembra 2015, ktorým Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát odvolanie účastníka konania (žalobcu) zamietlo a potvrdilo rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, Okresného dopravného inšpektorátu z 01. júla 2015, č. ORPZ-LV-ODI2-181/2015-P, ktorým Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Leviciach, Okresný dopravný inšpektorát rozhodol, že žalobca je vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. j) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), za čo samu podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. d) Zákona o priestupkoch s poukazom na ustanovenie § 87 ods. 4 Zákona o priestupkoch a uložila sankcia pokuta vo výške 100,- eur (slovom: jednota eur).

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že v preskúmanej veci nebolo sporné, že žalobca dňa 06.03.2015 v čase o 14,25 hod. viedol po ceste III. triedy č. 5101 v obci Zbrojničky, okres Levice nákladné motorové vozidlo zn. MAN, ev. č.: A. (ktoré je vlastníctvom spoločnosti AX STAVAS, s.r.o.) s najväčšou prípustnou hmotnosťou 18 000 kg aj napriek tomu, že na ceste III. triedy je zakázaná jazda nákladným vozidlám s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 03.09.2015 zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 01.07.2015 a toto rozhodnutie potvrdil, nakoľko správne orgány boli tohto názoru, že žalobca pri kontrole hodnoverným spôsobom nepreukázal výnimku použitia vozidla na uvedenej ceste. Po vyhodnotení všetkých zadovážených dôkazov v konaní odvolací súd dospel k záveru, že správny orgán správne rozhodol, keď žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j) Zákona o priestupkoch a podľa ust. § 22 ods. 2 písm. d) tohto zákona mu bola uložený pokuta v sume 100,- eur. Najvyšší súd konštatuje, že sankcia zodpovedá účelu zákona, plní výchovný cieľ, je primeraná a opodstatnená. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že v predmetnom konaní sa opiera o § 39 ods. 4 písm. a) - d) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, tu sa najvyšší súd stotožnil so závermi Krajského súdu v Nitre. Na jazdu nákladných motorových vozidiel s hmotnosťou presahujúcou 12 000 kg po ceste III. triedy (teda podmienkou výnimky zo zákazu jazdy týchto vozidiel na ceste III. triedy) je skutočnosť, že na túto cestu je prístup len po ceste III. triedy. Z mapky ciest nachádzajúcej sa v administratívnom spise, ktorú predložil žalobca je nepochybné, že na cestu III. triedy č. 51033 je prístup priamo z cesty I. triedy č. 76 od obce Želiezovce a túto cestu mal žalobca zvoliť pre jazdu do prevádzky, resp. z prevádzky svojho zamestnávateľa nachádzajúcej sa na ceste III. triedy č. 51033.

S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že správne orgány postupovali náležite v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav vecí, vyhodnotili vykonané dôkazy v rozhodnutiach a ich právne závery považuje súd za správne.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so závermi krajského súdu, ktorý mal za preukázané, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovi sa stal tak, ako to vyplýva z výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 OSP. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP.

Najvyšší súd nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku, ktorý sa dostatočne podrobne zaoberá skutkovými zisteniami správnych orgánov, námietkami žalobcu, ako aj vyjadreniami správnych orgánov k týmto námietkam. Najvyšší súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktoré zodpovedajú obsahu spisu a tieto dôvody si preto aj najvyšší súd osvojil.

Preto najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil, odkazujúc súčasne na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú prakticky totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vypořiadal. S poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, (podľa ktorého sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne

doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody) najvyšší súd v danej veci nevzhladol dôvody na zopakovanie vecne správnych dôvodov rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP, keď žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému v tomto konaní právo na náhradu trov neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.